

Şənbə üçün nəzm

Sayman Aruz

Həyatım ağrıyır, ölə bilməyir
Məndə bir kişi var, gülə bilməyir

Məndə bir payız var, tələsir yaman
Dünya məndə durub, yeriyir zaman

Məndə bir yol gedir, sonu intihar
Son görüş, son gülüş, əlvida, qatar.

Kimsə ölmək ilə Ona çatmayıb
Kimsə getmək ilə sona çatmayıb

Yarpaq olmasaydı, olmazdı payız
Sarı yarpaq ilə dolmazdı payız!

Yağış olmasaydı, olmazdı bulud
Günəşin saçını yolmazdı bulud!

Sənə ağlamaqçün yarandı gözüm
Sənə “qal” deməkçün yarandı sözüm!

Pəncərə sevginin şişədən öti
Sevgi pəncərənin acı həsrəti

Bağlansa pəncərə sevgiyə sarı
Kimə göz dikərik axşam çağları?

Mərdləri ağladan acı dərd idik
Ağlaya bilmədik, biz namərd idik!

Bizdən danışdılar bütün təpiklər
Bizə oxşadılar sarı ərliklər!

Nə qədər səsləsin səni həncərə?
Nə qədər gözləsin səni pəncərə?

Sürünə-sürünə bura çatmışam
Sənə çatmamışam, sona çatmışam

Sənə çatmalıydım, mən ən sonunda
Sənle yatmalıydım mən ən sonunda

Sevginin sözündən şeir yaratdım
Yıxılıb son sözün yanında yatdım!

Unut məni, sevgilim, sadə bir ilqar kimi,
Yolüstü söykəndiyin çoxlu divarlar kimi.

Onsuz sənə desəm ki, mənimlə qal - xeyri yox,
Züleyxanın Yusifə etdiyi israr kimi.

İnanmıram, çətin ki, bu dünyada taparsan
Gözlərinə vurulmuş bu qəmli bimar kimi.

Bu dünyada, ey ürək, ən ucuzu sevgidir,
Yaşayasan ömrünü görə ki, bəzi kimi.

Bilirsənmi mən niyə gecələrdən qorxuram?
Sızıldayır sinəmdə yoxluğun azzar kimi.

Bu beşgünlük dünyada var olmağın xeyri nə?
Köpük dəniz sayılmaz, görünsə də var kimi.

Yandır məni, tərək elə, qoy alışım-yanım mən,
Qaranlıqda var olan şəmi-şəbi-tar kimi.

Məni atıb getdiyin o tindəyəm, gəlginən,
Çünki cahan dövr edir yerində pərgar kimi.

Tərək eləməklə bitmir mənim kimi dərdləri,
Dönəcəyəm haçansa saçlarına qar kimi.

Gücün belə çatmasa, gözünü çəkmə yardım,
Heç olmasa zahirən görün xəridar kimi.

Hamı nəsə xərcləyir dünya adlı bazarda,
Sən də xərclə Saymanı dirhəmi-dinar kimi.

Sanma aparırlar səni mehman eləsinlər,
Dostum, aparırlar səni qurban eləsinlər.

Gizlət qəmini, sanma ki, əğyar soruşursa,
İstəkləri var dərdini dərman eləsinlər...

Babək, Hələbə kimsə aparmır səni mehman,
Niyyətləri var qanına qəltan eləsinlər.

Yusif, quyudan çox da sevinmə ki, çıxıbsan,
Misrə aparırlar səni zindan eləsinlər.

Bülbül, səni aşiq edən mənəqsədi varmış,
Aşiq eləyiblər səni nalan eləsinlər.

Həvva, yediğin almada bir hilə var imiş,
Arzu bu imiş Adəmi şeytan eləsinlər.

Geydikləri ağ paltara aldanma, Əli (ə) can,
Niyyətləri var nizəyə Quran eləsinlər.

Ey gül, qoparanlar səni gülzarın əlindən,
Kaş kinlərini eşq ilə dərman eləsinlər.

Ey Şəms, səni torpağa gömməklə rəqiblər,
Bilmir ki, əkirlər səni vulkan eləsinlər.

Fərhad, ayıq ol, baltanı öz başına vurma,
Məqsədləri var Bisütunundan eləsinlər.

Leyli, saçını bu küləyin hökmünə vermə,
Niyyət budur Məcnunu pərişan eləsinlər.

İbrahimə də, səbr eləsin, sınımasın əsla,
Dostlar çalışır narı gülüstan eləsinlər.

Ey Nuh, özünə bir gəmi hazırla, fikir var,
Allahsız adamlar yenə tufan eləsinlər.

Arxanda sən qəddi öyilməz Savalan var,
Hər nə eləyirlər də ki, Sayman, eləsinlər.

**

Məndən uzaq dur, ey dost, bulaşmasın qəm sənə,
Yoxsa şair olarsan, qəmədən gələr dəm sənə.

Mən gördüyüm günləri heç düşmən də görməsin,
İstəmirəm ki, baxsın kəm adamlar kəm sənə.

Bayquş kimi hər gecə dil açıram şeirlə,
Söyləyirəm dərdimi həm Allaha, həm sənə.

Jalə kimi hər gecə otururam güllərə,
Kədərimi səhərlər deyirəm nəm-nəm sənə.

Bilirsənmi hər axşam niyə qaranlıq çökür?
Mənim adımdan cahan saxlayır matəm sənə.

Kaş ki bir söz tapım, deyə bilsin hissimi,
Kaş ki bunca qüssəni danışa bilsəm sənə.

Səndən ötrü beş-üç gün yaşamağa nə var ki?
İnan mənə, istəsən, yıxılıb ölləm sənə.

Ah, İsmayıl, qoç kimi gah oluram qurbanın,
Gah da Kəbə yanında oluram Zəməm sənə.

Mənə bir tar verginən ki, ifşa etsin məni,
Bu sevginin sirrini çalım zilü-bəm sənə.

Hürr olmağa “Quran”ı oxumağa görə yox,
Bəs eyləyər inan ki, həтта bir ayəm sənə.

İçimdəki vulkanım partlayacaq haçansa,
Yanımda olsan yəqin, dəyəcək qəlpəm sənə.

Məndən uzaq dur, ey dost, yoxsa qədim bir gecə
Ya olacaqdır Əfşin, ya İbni-Mülcəm sənə.

Bu kədərin mənşəyin soruşma məndən əsla,
Elə sirlər vardı ki, danışa bilməm sənə.